

Erasmus – Campus Mundi élménybeszámoló, 2019/2020 tavasz

Egyesült Királyság, London, UCL

Elérhetőség: patri_stark@hotmail.hu

Stark Patrícia vagyok, gazdaság- és pénzügy-matematikai elemzés osztatlan képzésre járó hallgató, és a hatodik félévemet volt szerencsém a londoni UCL-en tölteni. Már középiskolában tudtam, hogy egyetem alatt szeretnék majd külföldi féléven részt venni, és rendkívül boldog vagyok, hogy erre a University College London-on volt lehetőségem Erasmus program keretében, Campus Mundi ösztöndíjasként. Az ország- és intézményválasztás szempontjai esetemben az intézmény presztízse – a UCL jelenleg 10. egy világranglistán –, a felkínált szakmai program, a nyelvtanulás, önállósodás, illetve személyes vonzódás volt. A UCL-en töltött félév, a koronavírus ellenére, a legtöbb hozzá fűzött reményemet beváltotta.

Előkészületek, jelentkezés

Aki a UCL-re szeretne jelentkezni, annak nagyon korán el kell kezdenie a készülődést. A tavaszi félévre a jelentkezés határideje szeptember végére esik, azonban a kapcsolatot csak augusztus legvégén veszik fel az emberrel. Egy hónap viszonylag szűk idő, ugyanis hiába van valakinek elnyert Erasmus helye, a formális jelentkezési procedúrán neki is teljes egészében át kell esnie. Ez a szokásos személyes és akadémiai adatok megadásán kívül egy personal statement-et, azaz egy tömör motivációs levelet is tartalmaz, amit a brit felsőoktatásba jelentkező minden diáknak fel kell töltenie. Szerencsére Erasmus hallgatók esetében ez csak formalitás, így nem érdemes miatta sokat aggódni.

Érdeemes viszont érdeklődni a küldő egyetemenél és a UCL-nél egyaránt, hogy a nyelvvizsga kritérium mennyiben vonatkozik Erasmus hallgatókra. Az én esetemben adódott egy kis félreértés, és azt a tájékoztatást kaptam, hogy csak két éven belüli IELTS/TOEFL/CAE stb. nyelvvizsgát fogadnak el, azt is meghatározott szinten, azonban utólag kiderült, hogy a partneri egyezmény miatt bármilyen C1 nyelvvizsga megfelelő lett volna.

Az Erasmus ügyintézés távolról kicsit hosszadalmas és idegőrlő procedúra, sokszor csak a sokadik email után értem el érdemi eredményt. Cserébe amint kiutaztam, megszűnt minden ehhez kötődő ideges szorongásom, és teljesen át tudtam magam adni a külföldi félév élményeinek.

Sajnos a félév január elején (9. beiratkozás, 13. oktatás kezdete) kezdődik, illetve a vizsgák eredményeit nagyon későn, augusztusban küldik ki. Ennek ellenére egy gyors és rövid vizsgaidőszak után sem éreztem kimerültnek magam, örömmel vágtam az Erasmus programba.

Kurzusok

A Corvinusnak partneri egyezménye a UCL egy speciális department-jével, a School of Slavonic and East European Studies-zal, röviden csak SSEES-zel van. Ez azt jelenti, hogy a trimeszterenként teljesített kurzusok legalább 50%-át innen kell felvenni. Itt leginkább társadalomtudományi tárgyakról beszélünk, amik talán egy K karos hallgatónak kevésbé relevánsak, de én is találtam párat, ami tessék-lássék illeszkedett az itthoni programomba. Történelmet, szláv és finn nyelveket, szláv kultúrát tanulni vágyóknak tökéletes választás, és van néhány közgazdaságtani tárgy, úgymint nemzetközi makroökonómia vagy kereskedelem, mikroökonómia stb. Arra mindenképpen ügyelni kell a kurzusválasztásnál, hogy a képzési szintnek megfelelő legyen (alapszakosként nem lehet mesterszintűt és vice versa), illetve, hogy nincs minden meghirdetve csereprogramosok számára. A Learning Agreement kitöltésekor még abszolút nem lehet tudni, mi indul/vehető fel/ ütközik, de ez nem probléma. Egy egy trimeszteres tárgy 7.5 ECTS kreditet ér, amit a küldő egyetem néha 8-ként számít be, és 4 tárgy/trimeszter az ajánlott és minimális, 6 a maximum. Én nem voltam megelégedve a viszonylag szegény közgazdaságtani kurzuskínálattal, így kérvényeztem, hogy 2 tárgyat az Economics Department-ről vehessem fel. Ehhez részt kell vennem egy személyes konzultáción a department tutor-jával, aki miután a transcriptemet átnézve megbizonyosodott róla, hogy megvannak a szükséges előismereteim, engedélyezte a tárgyfelvételt. Ez a department már nagyon széleskörű közgazdaságtani tárgylistát kínál, azonban felvételnél előnyt élveznek a saját tanulóik. Ennek ellenére sikerült minden kiszemelt kurzust felvennem. Általánosságban elmondható, hogy aki mélyebb közgazdaságtani módszertanra vágyik, érdemes erről a departmentről áthallgatnia tárgyakat.

Oktatás, tanév rendje

A UCL-en az akadémiai év, ahogy sok más brit egyetemen, évente három trimeszterből áll. Az őszi trimeszter októbertől december közepéig tart (megfelelője az itthoni őszi félév), míg az itthoni tavaszi félév ott a tavaszi (január-március vége) és nyári (április vége-június közepe) trimeszterekből áll. Így aki a tavaszi félévben utazik ki, öt hónapot tölt Angliában, és két trimesztert teljesít. Oktatás a SSEES-en (és a legtöbb másik karon) csak a tavaszi trimeszterben van, öt-öt hét, egy úgynevezett reading week oktatási szünettel elválasztva. A reading week eredetileg a beadandókhöz nyújt segítséget – behozhatod lemaradásod az olvasmányokkal. Gyakorlatilag inkább egy extra vakáció, főként cserediákok számára. A két trimeszter közti szünet, az Easter break egy teljes hónap. A nyári trimeszter már teljes egészében a vizsgákról szól. A teljes évben ott tanulók az őszi félév tárgyaiból is ekkor vizsgáznak, a többiek számára elég laza ez az időszak. Én négy olyan tárgyat vettem fel, melyek mindegyike vizsgával zárult volna, a koronavírus miatt ez mégsem így alakult. Azonban arra

érdeemes figyelni, hogy a UCL-en nincs vizsgafelvétel. A vizsgatáblázatot központilag állítják össze, ebbe semmilyen beesésünk nincs. Cserébe viszonylag jól elosztott vizsgarend vár ránk, viszont ez megnehezítheti azok dolgát, akik otthon is terveznek vizsgázni.

A vizsgák alternatívája bizonyos kurzusoknál a kurzusbeadandó – egy vagy több esszé meghatározott témákban. Itt a szokásos otthoni pár nap alatt megírt beadandók helyett egy komoly és alapos irodalmi kutatómunkán alapuló mély és színvonalas esszére kell gondolni. Aki nem tudja jól beosztani az idejét szorgalmi időszak alatt, annak nem ajánlom az ilyen típusú tárgyakat. A UCL-en ráadásul nagyon érzékenyek az originalitásra és plágiumra, ezeket a legkomolyabban kell venni, és szigorúan hivatkozni minden felhasznált forrást, akár saját korábbi munkát is. A koronavírus miatt végül majdnem az összes tárgyból ezt a fajta számonkérést választották, és bár szerencsére nem a summer term elejére várták a leadást – mint az egyébként normális –, azért meggyűlt velem a bajom.

Maga az oktatás a UCL-en eléggé különbözik az itthon megszokottól. Az órarend rendkívül barátságos. Tárgyanként másfél-kétórás előadások vannak, hetente egy. Általában egy kurzuson trimeszterenként 4-5 tutorial is van, ami a magyar gyakorlatnak felel meg leginkább, de valójában nem annyira hasonlít rá. A tutorialokra előre kiadott 4-6 feladatból álló Problem Sheet-et minden esetben előre meg kell csinálni, és abban az egy órában már csak a kérdéseket beszéljük meg a kiscsoportos órán. Ha valaki nem készül, semmi értelme nincs, így erősen ajánlott lelkiismeretesen megoldani a kiadott feladatokat. Néha előre fel kell tölteni Moodle-re, ekkor úgynevezett formative (azaz az érdemjegybe nem számító) értékelést kapunk rá. Ezek nagyon fontosak és hasznosak a későbbi vizsgákhoz. Néhány tárgy esetében trimeszterenként 4-5 laborgyakorlat vagy workshop is előfordulhat, ezek a módszertani ismereteket adják át. Az óralátogatás alapvetően kötelező a UCL-en, a SSEES-en 70%-os jelenlét szükséges minden tárgyból a teljesítéshez, ebbe az előadások is beletartoznak. Alapvetően elmondható, hogy a magyar oktatási rendszerhez képest a brit sokkal nagyobb hangsúlyt fektet az egyéni, otthoni problémamegoldásra. Órára járni hetente nagyjából átlagosan 10 óra erejéig kell (50 percesek, köztük 10 perc szünettel), otthon dolgozni legalább ennyit ajánlott még. Nekem, aki a gazdelemzős terheléshez szoktam, és korábbi élménybeszámolóik alapján nagyon kevés szabadidőre és annál több kemény tanulásra számítottam, ez igazi felüdülés volt. Nagyon felszabadultnak éreztem magam, egyáltalán nem voltam túlterhelt, emberi időpontokban voltak az óráim (sosem kezdődött 9-nél előbb, és egy sem volt 5 után) és örömmel tudtam foglalkozni a feladott problémákkal. Sajnos egy árnyoldalát is tapasztaltam a brit oktatásnak az itthoni szakomhoz képest: sokkal kevesebb a matematika és annál több az elmélkedés a közgazdaságtani tárgyak tanításában. Ugyan volt teljesen formalizált, matematikára épülő

modellező tárgyam, a nagy többség inkább jelenségekről szólt, és a matematika csak háttéreszköz volt, legtöbbször legfeljebb GDP-azonosság szintű egyenletekkel. Megtanultam viszont szakirodalmat értőn olvasni, feldolgozni és összegezni, illetve elemzést és kritikai összefoglalót írni. Szakmai szempontból úgy érzem, a diplomairásban fejlődtem legtöbbet, a kurzusoknak kevésbé volt érdemi hozzáadott értéke az itthoni képzésemhez. Azonban ez nem feltétlenül negatívum, hiszen megtapasztalhattam egy eltérő oktatási rendszert, amelyet nagyon szimpatikusnak találok.

Szállás

Az egyik legidegdepőbb dolog a londoni Erasmusban a szállás kérdése. A UCL kínál ugyan szállást, azonban garantálni csak a teljes évet ott töltő hallgatóknak tudja. Ennek ellenére érdemes jelentkezni, az öt emberből, akik kint voltunk a Corvinsról, mind az öten kaptunk szobát kollégiumban. A kollégiumi szoba majdnem minden esetben egy személyes, és csillagászati áron kínálják. 2020-ban egy hétre 150-250 font körül mozog az ára, elhelyezkedéstől, étkezéstől és fürdőszobától függően. A jelentkezés online platformon keresztül zajlik és egy szoftver allokál szobát a jelentkezőknek, elméletben preferenciák alapján, gyakorlatilag ad hoc módon. Ami nem túl szerencsés, hogy a jelentkezés október végéig esedékes, és november-decemberben vannak eredmények.

A szállást a tavaszi szemeszterben utazóknak minden esetben ki kell fizetni a teljes 25 hétre (január legelejétől június 20. körül). A fizetés két részletben történik, nagyjából kétharmad január második felében, és a maradék május elején. Ezen kívül egy 250 fontos depositot is ki kell fizetni még november-december körül. Kétségkívül ez teszi ki a kiadások nagy részét.

A szoba ugyanakkor megfelelően felszerelt (ágy, asztal, szekrény, polcok, mosdókagyló, igény szerint fürdő), önálló szállás esetében 7-8 főre jut egy kényelmes és modern konyha. A kollégiumok 2-15 percre található az egyetem épületeitől, nagyon kényelmes sétatávolságra. Vannak közös helyiségek: recepció postaládával és csomagátvétellel, common room, quiet room, gépterem nyomtatókkal és mosoda. A mosás itthoni árakra átszámítva drága mulatság és egy alkalmazás segítségével történik. Vasalót a kollégium biztosít. Összességében nagyon kellemes és kényelmes kollégiumban lakni, mindeközben a többi diákkal is jobb kapcsolatot alakít ki az ember, könnyebb integrálódni.

Étkezés

Étkezés szempontjából változatos lehetőségeink vannak. Egyrészt lehetséges napi két étkezést kínáló kollégiumba kerülni, másrészt önellátó hallban 7-8 szobára jut egy konyha. Ha valamin lehet spórolni Londonban, az az, ha éttermek-kávézók helyett magunkra főzünk. Ugyan a szupermarketek némelyike (Waitrose) aranyáron adja az élelmiszereket (ugyanakkor ilyen minőséget máshol nem találni!), érdemes felfedezni a nem brit láncok üzleteit is (Lidl, Aldi) – sokkal olcsóbbak. Mindenféle szupermarket (Waitrose, Tesco, Sainsbury's, Aldi, Coop) található a campus 5-15 perces környezetében. Az egyetemi menzán nagyjából 5 font egy ebéd, a kávézók viszont kedvező árúak és kedvezményekben is részesülhetünk. Mindenképpen érdemes kipróbálni a tuna meltet – ez volt a legfinomabb dolog, amit Angliában ettem, persze a fish&chips mellett.

Közlekedés

A szálláshoz hasonlóan a közlekedés is nagyon drága Londonban, cserébe igen sok lehetőségünk van. Szerencsére a campus Bloomsburyben fekszik, ami Central London északi részén található. Nagyon közel, sétatávolságra van sok nevezetesség, múzeumok – a British Múzeum 5 perc séta a főépülettől. Ha kollégiumban lakunk, tulajdonképpen sétálhatunk mindenhova a hétköznapi során, azonban ha mélyebben meg szeretnénk ismerni Londont, érdemes megfontolni a bérlet vételét. Ha valaki a tavaszi trimeszterekre megy ki, akkor van lehetősége diákbérletet igényelni – ez egy Oyster card, amire 30% kedvezménnyel vehetjük a heti-havi stb. bérleteket. Sajnos még így is nagyon magas az ára – 96 font körül/hó –, de ez, ha minden nap használjuk, megéri. Sajnos ugyanis egy metrójegy ára az 1-2-es zónán belül 2.40 font, naponta maximum 7.20. Az biztosnak tűnik, hogy aki ezeken a zónákon belül lakik, nagyon ritkán utazik ezeken kívül (1-1 Ikeán, Hapton Court-on kívül). Választhatjuk alternatívának a buszozást – egy órán keresztül bármennyi út 1.50 font, vagy rendes jegyáron DLR-re, azaz hajóra is szállhatunk Greenwich-be. Szuper lehetőség a Santander Cycles belvárosi biciklibérlés, melyre kizárólag a koronavírus miatt „kényszerültem”, de az egyik legjobb élménynek bizonyult. 2 font/24 óra, ha félóránként visszatesszük a biciklit. Nagyon kellemesen be lehet biciklizni London belvárosát. Bicikliként a buszsávokban biztonságos a közlekedés, csak a bal oldalt kell megszokni, de könnyen tanulható. Még Canary Wharfra, a felhőkarcolók közé is eltekertünk, az úgynevezett szupergyors bicikliutakon. Ha a városon kívülre tervezünk utat, szerencsénk van: sok a vasútállomás, a vonatok nagyon igényesek, és a távolsági buszok is kellemesek. Sajnos a helyi közlekedéshez hasonlóan igen drágák, de ha nem csúcsidőben utazunk, sokat spórolhatunk, és igaz az általános szabály: érdemes napokkal előre venni a jegyeket. Sok kellemes város található egy napos kirándulásra alkalmas közelségben: Oxford, Cambridge, Bath, Brighton, Canterbury.

Pénzügyek

Londonban tölteni öt hónapot nem pénztárcabarát, főképp nem közép-európai diákoknak. Az ösztöndíjak korántsem fedezik a költségeket, nekem nagyjából 40%-ot tettek ki. Ha valaki jövedelem-kiegészítésre vágyik, sok lehetősége van campuson belül is, ahol mindig akad munka kávézókban, irodákban.

Én Revolut kártyát használtam a tranzakcióim döntő többségéhez, se helyi bankszámlára, se készpénzre nem volt szükségem. A Campus Mundi ösztöndíjam a magyar számlámra érkezett, és kisebb összegeket utaltam a Revolut számlámra – a szállás fizetésétől eltekintve, ami nagyobb összeg volt. Soha nem éreztem ennek hátrányát, a koronavírus miatt kis piacokra ugyanis már nem sikerült eljutnom.

Campuson belüli lehetőségek

A UCL egyik legnagyobb előnye és különlegessége a hallgatóbarát légkör és diverzitás. Több mint 100 diákszervezet működik a campuson, köztük sportklubok, kulturális szervezetek, nemzeti society-k, és szakmai fejlődést kínáló csoportok. Mindenképpen megéri csatlakozni legalább egyhez egy jelképes tagsági díjért. Én a board game society eseményeire jártam, és nagyon élveztem minden alkalmat. Ezen felül sok-sok független kulturális esemény (jazz koncertek, színjátszó kör előadása), networking, szakmai program és közösségi alkalom is kínálkozik. Érdeemes szurkolóként részt venni tavasszal a Varsity-n, aminek keretében a UCL több sportágban csap össze „ősellenségével”, a King’s-szel.

A UCL-en tanulni is csupa móka, kacagás és felemelő élmény, ugyanis a főkönyvtár egy gyönyörű kupola alatt-körül található, és nagyon sok könyv-folyóirat elérhető. A délutáni könyvtárazás, csendben olvasás, beadandóírás szerves része a UCL-es hétköznapiaknak, ahogy a 0-24 student-centerben problémamegoldással töltött esték is. Mindezek ellenére nem érzi kizsigereltnek magát az ember, mert a terhelés jól eloszlik, és a munka érdekes, izgalmas.

Az egyetemi órák a campuson belül a legmeglepőbb épületekben lehetnek – volt már szerencsém egy kis sorház egyik lakásában gyakorlaton részt venni. Az órák rendszeres túltartása miatt nagyjából öt perc van átérni egy épületből a másikba, ha két óránk van egymás után, ez a gyakorlatban nemigen szokott sikerülni. Nagyon ajánlott jó előre megnézni, pontosan hol van a kérdéses épület, hogy elkerüljük a késéseket.

Lehetőségek Londonban

Szerencsére majdnem minden nap lehetőségem volt várost nézni az óráim után. Sok látványosság nagyon közel van a campushoz, így eleinte gyalogosan vettem nyakamba a várost. A múzeumok nagy része ingyenes, így nem kell egy nap alatt megnéznünk őket. Három nap alatt alaposan végigjártam a British Múzeumot, majd nagyjából ennyi időt szántam a Nemzeti Galériára és Portrégalériára is. Személyes kedvencem a Victoria és Albert, röviden V&A volt, minden alkalommal találtam valami új, elképesztő szépségű tárgyat, festményt, szobrot, bútort.

A másik nagy szerelem Londonban számomra a színház- és mozinegyed volt, előfordult, hogy ugyanazon filmet háromszor láttam moziban. Színházak tekintetében a musicalek szerelmeseit szolgálja ki a város.

Az egyik legnagyobb örömöm, hogy ott lehettem egy Evgeny Kissin zongorakoncerten a Barbicanben – kedvenc zongoristám kedvenc zongoraszónátáimat játszotta a Beethoven-év apropóján.

A gasztrokultúra imádói sem maradnak program nélkül, a brit klasszikusok mellett nagyjából bármilyen nemzetközi konyhát kipróbálhatunk, és az autentikus pubokban sem fogunk csalódni.

London legnagyobb ékessége szerintem az utcakép. Bármerre megyünk, egységet árasztanak az épületek, még a Cityben is, ahol a régi olvad egybe az újjal. Hazaérkezve sokszor nosztalgiával gondolok vissza a gyönyörű épületekre, csinos utcácskákra. Ezeket különösen élvezetes volt felszínen is begyalogolni-biciklizni, mostanra kis túlzással úgy érzem, Central-Londont lassan úgy ismerem, mint a tenyerem. Ha zöldre vágytam, különösen Bloomsburyben minden második sarkon egy piciny parkocska várt, és a nagyobb parkok (St James's, Green, Hyde, Regent's) is a belvárosban vannak. A Temze partja és hídjai Budapestre emlékeztettek, a belváros közepe viszont semmihez sem fogható a gyönyörű palotákkal, hatalmas bevásárló utcákkal, diadalívvel és nevezetességekkel.

Koronavírus

Sajnos a világiárvány miatt az oktatás 8. hetén a UCL is bezárta kapuit, ekkor még három hónap volt hátra a csereféltévedemből. Úgy döntöttem, nem utazom haza, így a kollégiumban maradtam. A fürdő nélküli szobámból változatlan áron át kellett költözni egy fürdőszobásba, és kezdetét vette az önkéntes otthonmaradás.

Az oktatás online felületre költözött. Ez nem jelentett nagy átállást, az előadásokat korábban is minden esetben videón rögzítették és elérhetővé tették. Ami igazán megváltozott, az az értékelés

volt. Nagyjából az összes vizsga alapú tárgyam kurzusbeadandóra váltott, amihez viszont nagyon nagylelkű időintervallumot kaptam. Így esett, hogy kutatómunkát kellett végezni a rabszolgatartás információs aszimmetriájából vagy az argentin válságból. Egy tárgyból maradt a vizsga – 24 órás keretet kaptunk a teljesítésre. Sajnos sokkal több időt elvettek a beadandók, mint a vizsgákra készülés jelentett volna, de sokat is tanultam belőlük.

Közben lassan enyhültek a korlátozások, már lehetett naponta többször mozogni, és ekkor elkezdtem biciklivel felfedezni Londont. Bár sok helyre nem jutottam el bezárások miatt (múzeumok, panorámakávészó stb.), egész Közép-Londont bejártam két keréken. Sokat tanultam a bal oldali és a kerékpáros közlekedésről. Ott tartózkodásom utolsó hetében megengedtem magamnak egy kis vonatos kirándulást Brightonba, illetve szerencsére a boltok is újranyitottak. Sajnos az éttermek újraindulását már nem tapasztalhattam meg.

A félév végül jócskán elhúzódott, ugyanis a 2-3 hetes koronavírusos csúszáson felül sajnos haladékot is kellett kérnem a beadandóimra. A UCL-en ezekben az ügyekben nagyon támogatóak, két hét hosszabbítást kaptam minden paper-re a rossz laptopom miatt.

Összességében a UCL nagyon korrekten és profin kezelte a koronavírus okozta válsághelyzetet, a tanulmányaim nem látták kárát, csupán a városnézés. Nincs azonban harag vagy csalódottság bennem, ugyanis szerencsére mivel ott maradtam, megismerhettem a szellemváros Londont is, sok csodájára figyeltem fel így, és hálás vagyok, hogy maradhattam. London minden nap meg tudott lepni, sosem unatkoztam ott, és bármikor visszamennék.